

Farní zpravodaj Teplice

červen/srpen 2018

Svatý Benedikt, opat, patron Evropy

Narodil se kolem roku 480 v Nursii (Norcia) ve středoitalské Umbrii. Po studiích v Římě odešel do hor, kde žil jako poustevník v jeskyni poblíž Subiaka a založil v okolí dvanáct malých klášterů. Po třech letech (v roce 529) přesídlil se skupinou mnichů na Monte Cassino, založil tam klášter a sepsal řeholní pravidla. Jeho řehole se stala základem západního mnišství.

Benedikt zemřel 21. března roku 547 na Monte Cassinu. Den 11. července (svátek slavený v církvi dodnes) slavili benediktini již od 8. století jako výročí přenesení jeho ostatků. Papež Pavel VI. ho 24. října 1964 prohlásil za patrona Evropy.

Podle Denní modlitby církve (1987) zpracoval jš

Uvnitř tohoto vydání:

Příběh na prázdniny	2
Milí přátelé z farnosti i mimo ni! – Přiznání nového šedesátníka	3
Vznik kapličky Panny Marie Pomocné v Kostomlatech pod Milešovkou	5
Katecheze (9)	8
Zprávy ze Salesiánského střediska Štěpána Trochty	9
Spravedlivá mzda jako prostředek rozvoje člověka	11
Léto budiž pochváleno	12
Farní knihovna – Ahoj děti!	14
Akce farnosti	16

Příběh na prázdniny

Žil byl jeden slon samotář. Chodil po světě, a jelikož byl hodně zdatný, pomáhal všem, jak mohl. Také jednou přišel do malé indické vesničky. Lehl si na kraj lesa a pozoroval dění ve vesničce. Nedaleko něho bylo mraveniště, kde všichni mravenci mají neustále naspěch. Jelikož jim slon zalehl jejich cestičky, chodili přes něho, aby ho nemuseli obcházet.

Všichni mravenci to vzali bez povšimnutí, až na jednoho. Ten, když viděl slona – takový kolos, tolik masa, – byl z toho vedle. Vzal si zrcátko a začal se se slonem srovnávat. K svému smutku zjistil, že všechny míry má menší, slabší.

Slon se pro něj stal idolem. Zařídil si, aby nemusel chodit do práce a celé dny trávil sledováním slona. Srdce se mu zastavovalo úžasem, když viděl, jak slon vytahuje stromy ze země, když pomáhá domorodcům šlechtit zahrádku, tahá dříví, dusá zem a svým chobotem zavlažuje vyschlou zahrádku.

Po týdnů to mravenec nevydržel a šel za slonem se slovy: „Slone, prosím tě, já chci jít k tobě do služby. Ty znáš všelijaké figle – ty dokážeš, aby i ze mě byl slon!“

Když to slon uslyšel, rozesmál se: „To, že bych měl dokázat, udělat z mravence slona? To ne. Ale přece jenom ti, kamaráde, pomohu. Pojd' se mnou!“

Slon vzal mravence na chobot a šli do jedné chatrče. Uvnitř ležela na posteli malá nemocná holčička. Slon řekl mravenečkovi: „Vlez jí do ucha. Ona stůně, protože jí vletěla moucha do ucha a zůstala tam. Ty jsi tak malý, že tam můžeš vlézt a mouchu vytáhnout.“ Mraveneček poslechl, šel a vše vykonal. Na druhý den už děvčátko běhalo po vesnici.

Když to z dálky viděl mravenec, pochopil, že nemusí být slonem, ale tím, čím je – mravencem.

Přeji nám všem, abychom během prázdnin, dovolených, odpočinku, při poznávání nových zemí a vztahů, si uvědomili, že jsme před Bohem jedineční, důležití a krásní. Vždyť jsme stvořeni k obrazu Božímu.

JBŽ

Milí přátelé z farnosti i mimo ni!

Vám všem, kteří jste byli přítomni oslavě v den svátku věrozvěsta a míšeňského biskupa sv. Benna, ať už osobně, nebo duchovně, ať už v kostele, nebo i na farním dvoře, co nejsrdečnější díky, díky, díky.

Průběh celého dne byl důkazem toho, jak si můžeme být navzájem jeden druhému darem. Každý z nás je svou osobitostí a jedinečností obdařen nejrozmanitějšími dovednostmi – v takovémto společně prožívaném ovzduší jsme viditelným kamínkem v celé mozaice našeho společenství. Pokud vnímáme toto prožité společenství pohledem víry, můžeme k tomu dodat, že k jeho plnosti jakožto společenství církve nic nechybělo. Proč? Vždyť mezi námi byl spolu s 24 kněžími kolem oltáře též otec biskup Mons. Jan Baxant. Navíc sám otec biskup byl mezi námi neobvykle dlouho. Byl s námi od zahájení bohoslužby v děkanském kostele v deset hodin až do „zavírací hodiny“ na děkanském dvoře. Domů odjížděl až kolem osmé večer.

Zcela zvláštní poděkování přísluší také všem členům Collegia hortense s jeho dirigenty a naší nepostradatelné gastronomické osádce pokolení Slivoňů i grilovači Mílovi. A totéž poděkování patří i těm, kteří nebývají na první pohled vidět – počínaje otevřením kostelních dveří naším arcikostelníkem Václavem a našimi spolubratry jakožto uklízeční četou konče. Srdečné díky také všem dárcům za dar Žankovi na odchodnou a za dary na jednotlivá konta pro televizi NOE, salesiány v Bulharsku a teplické kostely.

Ve stálé vzpomínce i nadále zůstávají vaši salesiáni

Benno a Žanek.

Přiznání nového šedesátníka

Otec Michael Martinek prožívá skutečně bohatý rok – bohatý, ale na co bohatý? Považte: Představuje si, co s nastávající šedesátkou. Jako zdatný cyklista se vypravíte s prvním skutečně jarním sluníčkem a oblíbeným bicyklem do hor a dokonce i přes hory „do Němec“. Tam na krásné rovné asfaltce doslova zniče-honic blok kola a vaše bezvládné tělo letí a letí vpřed blok neblok. – Dále už to šlo „zcela normálně:“ První pomoc kolemjedoucích automobilistů, německá

sanitka a domluva „kam s ním“. Po krátké domluvě s osádkou jede směr Cínovec, tam už čeká teplická sanitka a odtud převoz do teplické nemocnice. Tam zapracovali zkušený machři: velmi složitá komplikovaná zlomenina komplexu kostí ramenního kloubu se hojí velmi dobře a rychle. Že by přece jen tu šedesátku v prvních červencových dnech mohl slavit „obouruč“? Tak jsem našeho cyklistu vyzval k rekapitulaci.

Jak se v těchto dnech cítíš, když už ses v Teplicích „zabydlel“ a stačil jsi i „ochutnat“ péči teplické nemocnice?

Na to, že mám své pracovní závazky především mimo Teplice, jsem se za ty dva roky zabydlel docela dobře. Navíc se mně tady všechny pracovní pozice propojují: v Teplicích potkávám jak studenty či absolventy Jaboku, tak své bývalé vězně. Těší mě také setkávání s lidmi a možnost předat jim něco ze svých zkušeností při bohoslužbách a kázáních. Cítím se tady doma, a nakonec i ta zdravotní péče, kterou jsem v posledním roce využil vrchovatě, člověka nějak vnitřně připoutává k místu, kde ji přijímá.

Povedlo se Ti realizovat jakousi naši „farní univerzitu“. Absolvovali jsme zatím osm přednášek. Budeme v této formě vzdělávání pokračovat?

Mám velkou radost z toho, že o přednášky je zájem. Na příští rok připravujeme zcela nový projekt – kurz Zacheus, z něhož nám zatím malou ochutnávku nabídl Ladislav Heryán. Kurz vychází z francouzského prostředí a jde o sérii osmi tematických přednášek, na něž navazují úkoly pro další promýšlení a uvádění do života. Účastníci se také mohou scházet v malých skupinkách a diskutovat o tom, co poznali a prožili. Věřím, že najdeme dostatek zájemců a že to povede k dalšímu rozšíření našich obzorů i k větší angažovanosti pro společné dobro.

Často navštěvuješ ekumenická setkávání chlapů teplických křesťanských komunit. Líbí se ti tato forma ekumeny?

Ano, moc se mi líbí, protože je přirozená, neformální, příjemná. Jsem ekumenický člověk: jako jediný katolický kněz učím na Evangelické teologické fakultě, ve věznici těsně spolupracuji s kaplanem, který je adventista, mám kamarády mezi pravoslavnými, starokatolíky, husity... Všechny tyto kontakty mě probouzejí z jakési katolické sebejistoty a nutí mě přemýšlet o věcech z jiných úhlů pohledu. To je velmi obohacující.

Za pár dnů oslavíš své 60. narozeniny. Kdy se můžeme my, teplotní farníci, s tebou setkat, abychom společně poděkovali Bohu za Tvůj život? A jakým dárkem bychom Ti udělali radost?

Letos je těch oslav nějak moc, takže kalendář už mám přeplněný. Nejbližší příležitost bude v neděli 2. září, kdy máme ve farnosti pouť, biřmování a zároveň přivítáme nového faráře. A já bych toho rád využil také k poděkování za to bohatství zkušeností a vztahů, které mi Pán Bůh nadělil a stále naděluje. Pokud jde o dárek, zjistil jsem, že z materiálních věcí mně nic nechybí. Vybral jsem si proto poutní putování „Pěšky do Jeruzaléma“, na které se vydám letos v listopadu. Pokud byste chtěli tuto mou cestu duchovně či finančně podpořit, nebudu se bránit.

Milý otče Michaeli, Tvé plány jsou velmi zajímavé a budou nepochybně zajímat více našich farníků. Na kurz Zacheus se jistě najde dost zájemců. A pěší cesta do Jeruzaléma – to je vynikající nápad a mělo by ji absolvovat co nejvíce našinců. Sám mohu potvrdit, že každá návštěva Svaté země je velice obohacující, a nemusí jít jenom o cestu pěší. Budeme Ti přát, aby se Ti opravdu povedla a aby ses nám z ní vrátil nejen ve zdraví, ale také řádně obohacen o nové zážitky. Myslím, že Ti mohu za všechny teplotické farníky slíbit, že na Tvou cestu budeme pamatovat jak při její přípravě, tak také při našich modlitbách.

Za všechny farníky Honza Ševčík

Vznik kapličky Panny Marie Pomocné v Kostomlatech pod Milešovkou

O místě, kde dnes stojí kaplička, již psal páter Merschner, administrátor v Kostomlatech (1731–1764). Zmiňuje se o prastaré otevřené studánce, která osvěžovala kolemjdoucí a místní obyvatele. Proti znečištění nechal Johan Christian Ditrich z Kostomlat postavit nad studánkou malý kamenný přístřešek.

Ke vzniku kapličky vedly události v 30. letech 18. století

Římskokatolická farnost Teplice
vás srdečně zve na

FARNÍ POUŤ DO BOHOSUDOVA

V sobotu 13. října 2018

Pro pěší poutníky začátek od 10:00 hodin
na Zámeckém náměstí – trasa 9 km

MŠE SVATÁ - 14:00 HODIN

Agapé

Doprovodný program:

Komentovaná prohlídka 13:00 hodin
Program pro děti – Salesiánské středisko Štěpána Trochty
Koncert Collegium Hortense

spjaté s místním panským sládkem Christophem Habelem. Sládek Habel byl horlivým ctitelem Panny Marie a nechal si proto namalovat obraz od truhláře Martina Patzelta z Mošnova s výjevem Panny Marie Pomocné s Ježíškem. V roce 1734 byl sládek stížen těžkou nemocí, proti které nepomáhaly žádné léky. V největším zoufalství se obrátil o pomoc k obrazu. Zbožné modlitby a popíjení vody ze zmíněné studánky ho zázračně uzdravily. Obraz P. Marie Pomocné zavěsil na kamennou stavbičku nad studánku. Tato událost se velice rychle rozšířila a přibývalo stále více ctitelů tohoto místa a obrazu. Došlo k mnoha dalším uzdravením, a to vše vedlo ke zrodu poutního místa. Vedle zmíněné studánky se v roce 1743 začala stavět kaple, která byla podstatně větší, než ta stávající. Byla vybavena oratoří, sakristií a kůrem. Zmíněný obraz P. Marie Pomocné byl vsazen do oltáře. Kaple byla vysvěcena 13. 8. 1750. Podle záznamů do roku 1770 činil počet poutníků ročně až třicet tisíc.

V průběhu josefínských reforem byla kaple úředně uzavřena a postupně se začala rozpadat. Poutní tradice opět ožila počátkem 19. století. Roku 1825 byla přímo na prameni postavena malá kaple v klasicistním slohu. Původní kaple byla následně celá rozebrána. Nová kaple Panně Marii Pomocné byla vysvěcena roku 1840 a zmíněný obraz byl opět vsazen do oltáře nové kaple. Voda z pramene byla svedena do přilehlé kamenné stavbičky. Dnes již málokdo tuší, jak slavnou tradici kostomlatské poutní místo má.

Tato kaple je delší dobu ve špatném stavu, zejména je zde problém s vodou pod celou stavbou. Obec Kostomlaty projevila zájem o převod kaple s přilehlým pozemkem do svého vlastnictví. V loňském roce došlo k převodu a obec nechala vypracovat projektovou dokumentaci. V letošním roce se již provádějí stavební práce v celkové hodnotě 900 000 Kč. Jedná se o opravu vnějších částí kaple, provedení drenáže a uvnitř rekonstrukce kanálků na vodu od pramene do přilehlé kamenné stavbičky a rekonstrukce podlahy. V příštím roce je plánovaná oprava vnitřní části kaple. Již delší dobu je zrestaurován zmiňovaný obraz P. Marie Pomocné a zatím je umístěn v místním kostele sv. Vavřince. V příštím roce, pokud se podaří zrestaurovat i oltář, by se mohl obraz vrátit na své místo do kaple.

Studánka do které byl sveden léčivý pramen u kostomlatské mariánské kapličky

Ladislav Faigl, Kostomlaty pod Milešovkou

Katecheze (9)

„Tímto slovem se velmi brzy začaly označovat veškeré snahy vyvíjené v církvi k tomu, aby získala další učedníky a aby pomáhala lidem uvěřit, že Ježíš je syn Boží“ (viz Katechismus katolické církve, Zvon, 1995, str. 16).

Stejnými slovy uvádíme stejnojmenné články v předchozích číslech Farního zpravodaje (FZT) a stejně budou uváděny podobné texty i v dalších číslech FZT. Rádi bychom tak připomínali hlavní texty z nového Katechismu katolické církve doplněného o nové zásady přijaté Druhým ekumenickým vatikánským koncilem. Jan XXIII. stanovil koncilu za hlavní úkol „střežit a vysvětlovat drahocenný poklad křesťanské nauky“.

Nový zákon neboli Evangelijní zákon (pokračování)

V Katechezi (8) jsme se dověděli základní informaci o vzniku Nového neboli Evangelijního zákona – co však Evangelijní zákon obsahuje, co nám lidem tento Zákon říká? Proč je pro každého člověka tolik důležitý? – Odpověď najdeme hned v prvním, tedy Matoušově evangeliu (Mt 5,17–19): „Nemyslete si, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky: nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit. Neboť vám vpravdě říkám: dokud nepominou nebe a země, ani nejmenší písmenko, ani jediná čárka ze Zákona nepomine, dokud se vše nestane.“

Nový zákon (neboli Zákon evangelia) je zde na zemi dokonalostí božského, přirozeného a nám zjeveného zákona. Je dílem Kristovým, je dílem Ducha svatého a skrze něho se stává zákonem lásky (Katech KC 1995 str. 498): „S Izraelovým domem ... uzavřu smlouvu novou ... Svoje zákony jim vložím do mysli, do srdce jim je napíšu. Budu jejich Bohem a oni budou mým lidem!“ (Žid 8,8–10).

Prvním dílem milosti Ducha svatého je obrácení, které působí ospravedlnění podle Ježíšova kázání na počátku evangelia: „Obráťte se, neboť se přiblížilo nebeské království“ (Mt 4,17). Pod vlivem milosti se člověk obrací k Bohu a odvrací se od hříchu a tak přijímá shůry odpuštění a spravedlnost. „Ospravedlnění ... není prosté odpuštění, nýbrž také posvěcení a obnovení vnitřního člověka. Ospravedlnění odděluje člověka od hříchu ...

a očišťuje srdce člověka od hříchu. Ospravedlnění navazuje na iniciativu milosrdného Boha, který nabízí odpuštění. Odpuštění smiřuje člověka s Bohem.“ (Kat. KC 1995, 493).

Ospravedlnění nám bylo zaslouženo utrpením Krista, který se obětoval na kříži. Ospravedlnění se uděluje křtem, tj. svátostí víry. Cílem ospravedlnění je oslava Boha a Krista, a tím i získání daru věčného života. (Kat. KC 1995, 493). Ospravedlnění navazuje spolupráci mezi Boží milostí a svobodou člověka; je nejvznešenějším dílem Boží lásky.

jš

**Salesiánské středisko
Štěpána Trochty –
dům dětí a mládeže**

Zprávy ze Salesiánského střediska Štěpána Trochty

<http://teplice.sdb.cz/stredisko-mladeze>

Zprávy z Prosetic

Dobrý den ze salesiánského střediska v Proseticích.

Školní rok se nám již vřítel do svého závěru. A tím pádem se změnila i náplň činností, které jsou ve středisku. O prázdninách nemá středisko pravidelně otevřeno, ale děti se ani tak nemusí nudit. Máme pro ně připravenou spoustu akcí. Za začátku prázdnin děti jedou na chatu do přírody, pak následuje desetidenní pobytový tábor, tentokrát ve stylu Robinsonova ostrova, a na to navazují tři příměstské tábory.

V druhé půli srpna mají děti možnost se u nás doučit na reparáty. No a pak... hurá do nového školního roku.

Ani během června jsme se nenudili. Protože jsme ukončovali všechny kroužky, následovaly za ně odměnové akce – vzhledem k letnímu počasí většinou vodní. Kluci z kroužku boxu se zúčastnili několika přátelských zápasů, ve kterých byli velmi úspěšní. S pěti dětmi jsme se také vydali na putování po horách. V pátek jsme vyrazili do Měděnce, přespali ve stanu a v sobotu došli na Cínovec. Odtud jsme sešli do Jáchymova a za odměnu se osvěžili v místním lázeňském bazénu.

Na konci školního roku ještě proběhla akademie, kde děti měly možnost ukázat, co se ve středisku naučily, a na závěr samozřejmě nesměla chybět závěrečná diskotéka.

Amálie Holubová

Pokračujeme s představováním zaměstnanců – dnes se vám představí Amálka Holubová, kterou možná někteří znáte, protože je to stálice střediska.

Amálko, jak dlouho tady pracuješ a na jaké pozici?

U salesiánů jsem od svých 9 let, kdy jsem se s nimi seznámila na základní škole v Hostomicích, kam přišli s nabídkou učit náboženství. Pamatuju si zejména Petra Šimůnka.

Po maturitě v roce 2000 jsem dostala nabídku od salesiána Ládi Nádvořníka pracovat ve středisku – nejdříve jako asistentka, ale šlo mi to lépe s dětmi. Asi po dvou letech jsem měla v sobě velkou potřebu realizovat se i jinde a jít „do světa“, a tak jsem šla na zkušenou k salesiánům do Ostravy. Z Ostravy jsem přešla do Brna, kde jsem nasbírala velmi bohaté a cenné pracovní zkušenosti v IQ RomaServis – v organizaci poskytující podobné služby, jako my. Také jsem chvíli spolupracovala s organizací Athinganoi v Praze. V roce 2006 jsem se vrátila zpět do Teplic k salesiánům, u kterých jsem

zůstala až do nynějška. Mezitím jsem měla pauzu na rodičovské dovolené se svojí dcerkou Mariankou.

Co se ti líbí na salesiánské pedagogice a salesiánském přístupu k lidem?

Líbí se mi, že je to postaveno na bezpodmínečném přijetí. Don Bosco ty kluky bral se vším – takoví, jací byli, s tím, co k nim patřilo. Jestli to byli darebáci, zlobivci, prostě je kvůli tomu nezavrhoval a neodsuzoval, a dával jim šance ne jednu, dvě, tři, ale kolik bylo třeba; ale ne zase nekonečně mnoho.

Kdo je tvým vzorem?

To je těžká otázka. Napadl mě dalajláma.

Přeji vám za všechny krásné letní dny plné pohody a sluníčka.

Za prosetické středisko Helena Janíková

Spravedlivá mzda jako prostředek rozvoje člověka

Problematice práce a mzdy věnovali papežové velkou pozornost ve svých sociálních encyklikách i dokumentech II. vatikánského koncilu (např. Lev XIII: Rerum novarum, Pius XI.: Quadragesimo anno, Jan Pavel II.: Laborem exercens). Spravedlivé mzdě a rozdělování výnosu se v sociální nauce církve věnuje mimořádné úsilí.

Dle tradiční církevní opce pro chudé musíme mít vždy na paměti, jaké jsou ekonomické dopady na chudé a nejslabší lidi nejen v našem okolí, ale také na druhém konci světa. Nesmíme být k těmto dalekým místům a lidem lhostejní, protože jsme jedna velká lidská rodina ve společném světě (domově), kde každý člověk má svoji nezcizitelnou důstojnost a v každé tváři se zrcadlí část Boha. Musíme se k sobě **navzájem chovat solidárně**. Nelze tedy pracovníky pouze využít, maximálně zpeněžit jejich schopnosti a dovednosti a následně je propustit, či je nutit, aby pracovali za nepřiměřeně nízkou mzdou.

Mzda je nejdůležitější prostředek k dosažení spravedlnosti v pracovních vztazích. **Spravedlivá mzda je oprávněný plod práce**. Ten, kdo ji odmítá dát v míře odpovídající vykonané práci nebo ji nedává včas, dopouští se velké nespravedlnosti. Práce má být odměňována tak, aby se **jednotlivci a jeho rodině dala možnost vést slušný život** po stránce hmotné, společenské, kulturní a duchovní, s přihlédnutím k úkolům a k výkonnosti každého pracujícího i ke stavu podniku a k obecnému blahu.

Prostá dohoda mezi pracovníkem a zaměstnavatelem ohledně mzdy nestačí k tomu, aby se dalo o smluvené odměně hovořit jako o spravedlivé mzdě, protože tato mzda

musí stačit na to, aby se z ní člověk uživil. Ekonomický blahobyt země se neměří výlučně množstvím produkce, ale také způsobem, jakým je tato produkce dosahována, a mírou spravedlnosti uplatňovanou při rozdělování výnosu, který by měl všem dovolovat, aby měli **k dispozici tolik, kolik je třeba k rozvoji a zdokonalování vlastní osoby.**

Každý má právo na svou mzdu, a to v odpovídající míře. Zmínka o prosté dohodě mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem poukazuje především na fakt, že zaměstnavatel je oproti potenciálnímu zaměstnanci ve zvýhodněném postavení, především pak v situaci zvýšené míry nezaměstnanosti v ekonomice, kdy nezaměstnaní urputně hledají své živobytí. Sjednaná mzda, kterou navrhuje zaměstnavatel, pak vůbec nemusí pokrývat nutné životní náklady jak pracovníka samotného, tak jeho rodiny, a to ve smyslu jak životního, tak existenčního minima. Tím pak nejsou dány předpoklady k celostnímu rozvoji pracujících. Za takových podmínek se zaměstnavatel nemůže odvolávat na to, že zaměstnanec se svou mzdou souhlasil, protože byl k přijetí takové mzdy spíše donucen okolnostmi (míra nezaměstnanosti ve společnosti), které však ve svém důsledku výrazně omezují jeho svobodu rozhodování. Pracovník se tak může proti své vůli dostat až do pozice vydíraného člověka. Můžeme tak vidět, že to, co je smluvně dojednané, ještě nemusí být spravedlivé.

*S využitím publikací: Papežská rada pro spravedlnost a mír: Kompendium sociální nauky církve, Lev XIII: Rerum novarum, Pius XI. Quadragesimo anno, Jan Pavel II.: Laborem exercens
zpracoval Rostislav Kadlec*

Léto budiž pochváleno

Přemýšleli jste někdy o tom, proč se tak těšíme na léto? Ono to není tak jednoduché, jak by se mohlo zdát. Kvůli počasí to přece není. V dobách globálního oteplování přece nemůže nikdo mít žádnou radost z toho ukrutného horka. A když není horko, přijdou bouřky, které jsou jak z pobřeží Floridy.

Je to snad vzpomínka na úžasné období, kdy jsme nemuseli chodit do školy? Přiznejme si to, ten pocit že už nemusíte do školy, nám už před lety zevšedněl, protože jsme nastoupili do práce a prožíváme něco, čemu se neříká prázdniny, ale dovolená. Tu si navíc někteří šílenci berou i na jaře. A pokud mi nevěříte – kdo z nás by dneska s radostí spálil v červnu docházkové listy, jako jsme pálili své žákovské knížky?

Už vás slyším, že v létě přece můžeme k vodě. Ano, k vodě. Na sluníčko, které v kombinaci s chybějící ozonovou vrstvou způsobuje v lepším případě nové pihy. V horším případě návštěvu na kožním a čekáním, zda se ty pihy moc nerozrůstají. Navíc nás naše děti přece i v létě prosí, aby se místo k českým rybníkům jelo raději do aquaparku, kam se dá konečně zajet i v zimě. (Tady musím učinit poznámku, že dětmi myslím ta líbezná stvoření, která ještě nepřemýšlí o tom, jak se zbavit svých rodičů a zašit se k rybníku někam, kde na ně nebude vidět.)

Je to snad jídlem? Ale kdeže. Většina provozů nám nabídne známou kombinaci: párek, hranolky, smažák a langoše, po kterých nám akorát narostou o trochu víc pupky pohyb nepohyb.

Léto není ani barevnější než podzim. Ani příjemnější svou teplotou jako jaro. A o zimě se vůbec nebudu zmiňovat, protože ta nabízí mnohdy ještě víc sluníčka a určitě i pohybu. Zejména tady u nás, kde máme sjezdovky hned za rohem.

Tak proč má každý z nás na léto ty nejkrásnější vzpomínky? No, protože léto je přece období, kdy ty vzpomínky tvoříme. Většina z nás má své rané vzpomínky spojené s Vánoci anebo s nějakou dovolenou v létě. V létě jsme totiž spolu. Méně nás trápí každodenní provoz, víc si nasloucháme a možná i méně hledíme do svých smartfonů, protože ve vodě obstojí jen málokterý z nich.

Léto je období intenzivního prožívání. Doba společného času, který jsme si vyhradili jen pro sebe navzájem. To platí samozřejmě jen do 13 let věku, pak s námi na dovolenou ještě začne jezdit Facebook a Instagram. Dobře prožité léto je právě takové, ze kterého si odneseme vzpomínky na celý život. Nemusíme kvůli tomu jezdit na kraj světa, ale můžeme. Důležité je, že si na sebe a své nejbližší okolí uděláme čas.

Přejeme vám, abyste na tohle léto vždy a rádi vzpomínali. *Jaroslav a Eva Poláčkovi*

Farní knihovna

Opět prázdniny, doba dovolených, hurá do přírody a nejlépe s knihou. Široký výběr knih najdete ve farní knihovně. Budu k dispozici do půli července a potom až v září.

Budu se na vás všechny těšit. Domluvit se můžeme např. telefonem na čísle 723 540 834 – Olga Červená, nebo i P. Michael Martinek. Rádi vám poradíme.

Přečetli jsme za vás

Víra a pochybnosti

se potřebují navzájem jako dvě vzájemně se doplňující a vyvažující sestry. Víra bez myšlení a kritických otázek může degenerovat v bigotnost, fundamentalismus a fanatismus, ale stejně tak neschopnost pochybovat o svých pochybnostech a nemít odvahu vkročit s nadějí a důvěrou do oblaku tajemství za vším „ohmatatelným a dokazatelným“ může vést k cynismu, zahořklé skepsi či povrchnímu materialismu.

Zralá víra je cesta od povrchu života k hloubce

Není to ani sentimentálně-folkloristická nostalgie „tradicionalistů“, ani podbízivý „progresivismus“, ani komerční nabídka esoteriků a sektářů.

Prof. Tomáš Halík – LN 2. 6. 2018, rozhovor

Ahoj děti!

A je to tady! Jistě víte, co mám na mysli. Holidays, Schulferien, vacances, vacanze, vacaciones, каникулы (čti: *kaníkuly*). Těch výrazů by se našlo nepočítaně, protože na všechny děti světa v letních měsících čekají prázdniny. Ať pojedete kamkoli, nezapomeňte si před odjezdem přibalit do svých batohů, kufrů a tašek nejen plavky, pohodlné boty, mobily a sluchátka (poslední dvě jmenované věci bych radila nechat doma), ale také dobrou náladu a alespoň maličkou Bibli svatou. Nepojedete totiž sami, Bůh bude stále s vámi.

Vaše kamarádka Jana

Správné odpovědi z minulého čísla

Hádanka 1: Jehla

Hádanka 2: Knoflík

Křížovka: Kazatelna

Pátrání: Na obrázku byla kazatelna z kostela sv. Alžběty Uherské. Jedná se o jedinou plně funkční kazatelnu v našich teplických kostelích, proto tedy jen jedna fotografie. Každou neděli máte možnost si ji prohlédnout a vystoupit na ni, nemusíte čekat až na každoroční Noc kostelů.

Pátrání

Vaše stránka začala tentokrát cizími slovy. Budeme v nich pokračovat. Pokuste se během prázdnin vypátrat, co znamenají dva nápisy na stropě trnovanského kostela Božského Srdce Páně. Aby nebyl úkol tak lehký, fotografie zde úmyslně není – musí se si do kostela některou neděli zajít sami.

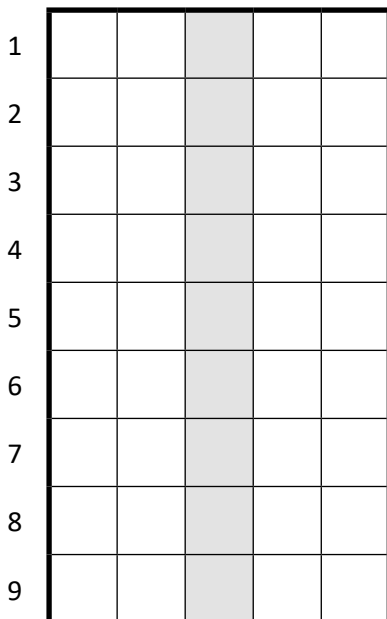
Hádanka 1

Můj domov je hlavou dolů,
s rodinou tam žijem spolu.
Rád si skáču do dálky,
vždy na plné obrátky.
Nohy mé jsou jako péra,
předběhnu běžce i šoféra.
Na kabátě kapsu mám,
své děti tam nosívám.

Hádanka 2

Mořem se šířila jedna novina, jedna věta,
že je tu něco divného, snad z jiného světa!
Svítilo to, vrčelo to, pak zase tma a klid,
nevěděl nikdo, co to jenom mohlo být.
Žádný ocas, ploutve chybí, nežere nejspíš vůbec nic,
s rybami pluje nahoru dolů, rychle, rychleji, ještě víc.
Pro malé rybičky to byla tenkrát jen báchorka,
ale velké ryby a jistě i ty už víš, že to byla...

Křížovka

- 1 menší sakrální stavba
- 2 kulatý předmět vytvořený perlorodkou
- 3 skupina koní nebo krav
- 4 léčebné zařízení (např. Teplice)
- 5 badatel
- 6 samice srnce
- 7 výměšek úst
- 8 dekorace tvarovaná do kruhu
- 9 hlodavec s dlouhým ocasem

Akce farnosti

29. 6. – 8. 7. Chaloupka pro děti 10–14 let, Pohledec
2. – 9. 7. Chaloupka pro děti 8–9 let, Sloup v Čechách
7. 7. 15.00 Fatimský apoštolát, kostel sv. Jana Křtitele
21. 7. 15.00 Večeřadlo, děkanský kostel. Mše svatá v 16.30 – P. Stríž
21. 7. 17.30 Poutní mše svatá, kostel sv. Apolináře, Modlany
22. 7. – 27. 7. Mladí z farnosti, sjíždění Berounky
29. 7. 14.00 Poutní mše svatá, kostel sv. Jakuba, Světec
4. 8. 15.00 Fatimský apoštolát, kostel sv. Jana Křtitele. Mše svatá v 16.30
5. 8. 10.30 Poutní mše svatá, kostel sv. Vavřince, Kostomlaty pod Milešovkou
18. 8. 15.00 Večeřadlo, děkanský kostel. Mše svatá v 16.30 – P. Stríž
1. 9. 15.00 Fatimský apoštolát, kostel sv. Jana Křtitele. Mše svatá v 16.30
2. 9. 9.30 Poutní slavnost Umučení sv. Jana Křtitele a udílení svátosti biřmování, děkanský kostel. Hlavní celebrant litoměřický biskup Mons. Jan Baxant, zpívá Collegium hortense.

Prázdninový pořad bohoslužeb

Od pondělí 25. 6. do neděle 2. 9. se budou mše svaté konat takto:

neděle sv. Jan Křtitel, Teplice – Zámecké náměstí – 7.00 a 9.00

sv. Alžběta, Šanov – 10.30, není 2. 9.

Božského Srdce Páně, Trnovany – 18.00

úterý až sobota sv. Jan Křtitel, Teplice – Zámecké náměstí – 16.30

sobota 21. 7. v 17.30 poutní mše svatá – kostel sv. Apolináře, Modlany

neděle 29. 7. v 14.00 poutní mše svatá – kostel sv. Jakuba, Světec u Bíliny

neděle 12. 8. v 10.30 poutní mše svatá – kostel sv. Vavřince, Kostomlaty pod Milešovkou

neděle 2. 9. v 9.30 poutní mše svatá a udílení svátosti biřmování, kostel sv. Jana Křtitele, Teplice – Zámecké náměstí

Redakční rada: P. Jan Blaha SDB, Jana Tóthová, MUDr. Jan Ševčík,
Ing. Ivo Barabáš st., Olga Červená, Martin Budek, Ing. Miroslav Palíšek
Vychází 1× měsíčně, náklady jsou hrazeny z kostelních sbírek.

Telefon: 417 531 041, e-mail: fara.teplice@cbbox.cz, <http://teplice.sdb.cz/farnost>

Číslo účtu: 2600695917/2010